

SURSUM CORDA – INGVAR HECTOR SOM KYRKOMAN

Christian Braw

Sursum corda – Upplyft era hjärtan till Gud är inledningsorden till nattvardsmässan. Oändligt många gånger har Ingvar Hector (1907–1994) sjungit dem. De är också en sammanfattning av hans eget livsverk. Det var detta han ville. Hans valspråk var *Alte vestiga – sök högt!* Med sitt exlibris skapade han en sinnebild för sitt liv: S:t Ibbs kyrka på Hven, högt ovan Backafalls branter. Han hade själv varit med om att rädda denna kyrkan ur förfallet, liksom en gång Franciskus byggde upp Portiunculakapellet. Liksom Franciskus förstod också Ingvar Hector sedan, att uppgiften var större än så. Det var inte en liten övergiven kyrkobyggnad det gällde. Det var Kristi Kyrka. Han blev i den meningen en kyrkobyggare och en kyrkoman, inte med formell ställning men med en karismatisk auktoritet, som väl motiverar att han kallas kyrkoman, med större rätt än mången biskop.

Ingvar Hector var en handlingens man. Hans författarskap är föga omfattande men av hög kvalitet. Under sin livstid publicerade han endast mindre skrifter, uppsatser och artiklar. Hans vetenskapliga verk är huvudsakligen opublicerat. Det omfattar 431 manuskriptsidor.¹ Att detta teologiska verk är opublicerat är ett tecken på att det tryckta ordet inte var Ingvar Hectors viktigaste redskap i livsuppgiften. I detta sammanhang skall det emellertid bli en hjälp för oss att förstå hans livsinsats och att ta del av det, som inspirerade honom. I hans litterära kvarlåtenskap finns viktiga delar av hans inspiration.

För att lära känna hans väg skall vi här använda oss av mer än hans litterära kvarlåtenskap. En viktig källa är de omfattande, noggranna minnesalbum, som han själv sammanställde. De gör det möjligt för oss att följa hans livsväg, så som han själv mindes den. De ger en nära bild av hans liv, men de innebär också en begränsning. Vi minns hans liv från hans egen blickpunkt, så som han själv ville minnas det. Bilden blir alltså begränsad, även om den i viss mån kan kompletteras med andras

1 Av detta är endast Novatianus skrift om Treenigheten publicerad (Uppsala 1981) med en förkortad inledning. Det ursprungliga manuskriptet är från 1939.

minnesbilder. Med hans artiklar och skrifter skall vi sedan söka teckna hans profil. Material ur hans brevvarkiv skall berika bilden.

1. Människan Ingvar Hector

Ingvar Hector föddes 15 november 1907 i Landskrona. Släkten invandrade på 1700-talet från Sachsen², och hans farfar bodde på ön Hven, vilket kom att få stor betydelse för honom. Föräldrarna var tandläkaren Frithiof Hector och hans hustru Ingeborg. Frithiof var kyrklig på ett för den tiden normalt borgerligt sätt; han var också ledamot i kyrkofullmäktige.³ Ingeborgs morfar var kontraktsprosten Anders Johan Andersson i Listerby. En farbror till Ingvar var präst i Karlstads stift.

Frithiof Hector var drivande vid restaureringen av S:t Ibbs kyrka på Hven; vi skall återkomma till det. Ingvar tog studenten i Landskrona 1925, blev fil.kand. 1928, fil.mag 1930 och teol. kand. 1936 – allt i Lund. Hans studietid omfattar alltså elva år. Bl.a. studerade han historia för Otto Rydbeck⁴ samt latin.⁵ Kjell Barnekow har bevarat ett kostligt minne av Ingvar Hector från studietiden. Året var 1934: ”När Ingvar första gången besökte vårt hem hade vi händelsevis mött honom efter högmässan i Allhelgonakyrkan. Vi bad honom komma hem på kyrkkaffe vilket han gärna gjorde. När vi stod utanför vår dörr, visade det sig, att både Anna-Stina och jag hade glömt att ta nycklarna till tamburdörren med oss. Tablå! Lyckligtvis bestod dörren delvis av en rad små glasrutor. Ingvar var som alltid elegant klädd och var försedd med en kraftig promenadkäpp. Medan hans glada skratt klingade i trappuppgången gav han med käppen en av glasrutorna närmast låset ett kraftigt slag, som splittrade rutan så att man kunde sticka in handen och öppna dörren. Vi satte en pappskiva istället för rutan och drack vårt kyrkkaffe i glädje och gamman. Det var verkligen en lycklig och sorglös tid!”⁶

I Hectors syster Hildegun.

2 Handlingar från prästmötet i Växjö 1996, Malmö 1997, s. 333.

3 Minnesbilder – Album I. Album I – IV finns hos Carin Axén, Uråsa.

4 Ibid.

5 Bengt Strömberg: Ett vänporträtt; i: Hjelmserysboken – festskrift till Ingvar Hector, Uppsala 1977, s. 68.

6 Kjell Barnekow: Stråk i ett liv, Lund 1984, s. 204.

13 december 1936 prästvigdes Ingvar Hector efter elva års studier. Varför väntade han så länge? I ett brev från 1971 nämner han att det var hans egen tveksamhet inför reformationens utveckling, som var en viktig orsak.⁷ Han hade olika missiv i Lunds stift, bl.a. i Malmö S:t Johannes (1939–1944) och i Ystads S:ta Maria (1944–1946)⁸. 1940 ingick han äktenskap med Brita Melén från Markaryd. De fick barnen Olof, Cecilia, Erik, Lars och Per. På nyåret 1947 bröt familjen upp från Ystad till Gamla Hjelmse-ryd, samma år som Ingvar Hector fyllde 40. Olof var då sex år, och Erik var åtta månader.⁹

Ingvar Hectors far tandläkaren Frithiof Hector.

Ön Hven intar en stor plats i de noggranna minnesalbum, som Ingvar Hector sammanställde. Ingvars far var sekreterare i den förening, som genom restaureringen av S:t Ibbs kyrka 1923 räddade denna från att bli ruin.¹⁰ Långt innan Ingvar Hector fick veta att Gamla Hjelmse-ryd fanns, hade han alltså fått uppleva ett återställande av en hotad kyrka. Liksom fallet blev med Hjelmse-rydsstiftelsen, så blev också S:t Ibbs kyrka beroende av frivilliga gåvor.

Vad vet vi om Ingvar Hectors väg till kristen tro? Från julen 1929, då han var 22 år, finns en liten dikt, där det bl.a. heter:

*Gud har sänt sin son att sona
mänskans skam och brott.
Gud har låtit klockor tona,
höljt i vitt allt grått.¹¹*

1930 firade Akademiska föreningen i Lund sitt 100-årsjubileum, och Ingvar Hector har i sitt minnesalbum fört in kantaten med text av Hjalmar Gullberg. Där heter det bl.a.:

*All frälsnings ord är: Giv!
Du vinner Livet, blott om du själv ger ditt liv.¹²*

7 Brev till Christian Braw 5.8. 1971; kopia i Ingvar Hectors arkiv.

8 Enl. tjänstgöringskort i Lunds Domkapitels arkiv.

9 Växjö Stifts Matrikel, Växjö 1966, II Biografier s. 70.

10 Minnesbilder – Album I.

11 Ibid.

12 Ibid.

Året efter, 1931, gjorde Ingvar Hector värnplikt vid Kungl. Norra Skånska regementet i Kristianstad. Den dåvarande värnpliktstiden var 6 månader.¹³ Gullbergs ord från kantaten 1930 skulle få en ny klang nio år senare. Under beredskapen gjorde Ingvar Hector lång tjänst, och hans erfarenheter som fältpräst visade sig också i Rundbrev om kyrklig förnyelse¹⁴, som kommit till som ett sammanhållande band för kretsen kring Fader Gunnar, *Ora et labora*.

Bland hans ungdoms läromästare finns den amerikanske litteraturhistorikern och kulturfilosofen Irving Babbitt.¹⁵ De akademiska lärare han mötte i Lund var bl.a. religionshistorikern Martin P:son Nilsson och domprosten, professorn i praktisk teologi Magnus Pfannenstill.¹⁶ Den senare var en framgångsrik kristen apologet i diskussionen med Bengt Lidfors. Det var emellertid en utpräglat intellektuell diskussion. I det pfannenstilliska hemmet förekom inget som antydde att det var ett kristet hem, ingen bordsbön, ingen husandakt; det enda var att professorn någon gång gick i kyrkan.¹⁷ Ingvar Hector var med bland dem som uppvaktade på hans 80-årsdag.¹⁸

En annan profil i den teologiska fakulteten var Hugo Odeberg.¹⁹ Under Ingvar Hectors långa studietid blev Gustaf Aulén biskop i Strängnäs och lämnade därmed Lund. Det stora namnet i Lundateologin var Anders Nygren. Ingvar Hector har ur studentkårens tidning sparat en Q-dikt om honom, där det bl.a. heter:

*Gläns över sjö och strand,
Eros-Agape!
Aprioristens hand
färlan ej tappe!*²⁰

Efter mer än ett halvsekel är inte allusionerna längre självklara. *Eros och Agape* är Nygrens mest kända verk och bygger på hans föreställning att kristendomens idéhistoria kan förstås utifrån dessa två ”grundmotiv”, där *eros* är människans strävan till Gud, medan *agape* är Guds kärlek, som sänker sig ner till människan. Med ”apriori” avsåg Nygren det man förutsätter innan man börjar forska och tänka, i synnerhet i teologin. Ingvar Hector har bevarat ett tidningsreferat från en diskussion i Teologiska föreningen, där Anders Nygren yttrade: ”Teologin skall ej predikas, men en präst som ej har teologin i kroppen kan svårligen verkligen predika.”²¹ Vid Nygrens sida stod Ragnar Bring, professor i dogmatik, det ämne dit Ingvar Hectors vetenskapliga arbeten hör. Erling Eidem var professor i Nya Testamentets

13 Minnesbilder – Album IV.

14 Rundbrev om kyrklig förnyelse oktober 1942.

15 Minnesbilder – Album I.

16 Ibid.

17 Bertil Pfannenstill, muntligt. Han bodde som student hos sin farbror.

18 Minnesbilder – Album III.

19 Hans artikel 6.2.1935 i SDS om de då nya papyrusfynden finns i Minnesbilder – Album III.

20 Minnesbilder – Album III.

21 Ibid.

exegetik 1928–1931, då han blev ärkebiskop. I en Q-vers i Lundagård kallas han professor i mystik.²² Den av Ingvar Hector uppskattade Dick Helander var under en period t.f. professor i praktisk teologi. Till fakultetens stora namn hörde Yngve Brilioth, som fick särskild betydelse för den kyrkliga förnyelsen genom sin bok om nattvarden (1926). Han lämnade Lund 1937 för att bli biskop i Växjö. Till Växjö stift hörde också Hilding Pleijel, professor i kyrkohistoria. Herbert Olsson var en viktig person i sammanhanget, docent i dogmatik och en skicklig idéhistoriker med förståelse för den framväxande kyrkliga förnyelsen.²³

Första gången Gunnar Rosendal förekommer i Ingvar Hectors minnesalbum är med artiklarna *Funktionalistisk kristendom*.²⁴ Det är väl värt att lägga märke till att Fader Gunnar nådde ut inte bara genom sitt författarskap, sitt föredöme och sin förkunnelse utan också genom sin journalistik.

Ett debattinlägg från 1934 är det första spåret till Ingvar Hectors egen kristendomssyn. Han skriver där bl.a. att kristendomen radikalt skiljer sig från idealismen. Denna innebär nämligen självfrälsning och är ”synden par préférence”. Kristendomen är främmande för fanatism. Dess huvudord är en ståndaktighet och ett framhårdande intill slutet som präglas av den personliga relationen till Gud. Kristendomen lär oss att leva livet; den ger inte en finslipad livsåskådning, men den möjliggör en livsföring, ja, ”den kan till hela sitt väsen sägas vara en livsföring”. Kristendomens hjältemod är att i en förryckt värld våga hävda det godas dominans. Det innebär bl.a. att våga att inte ge igen. Kristendomen är för sina bekännare livet självt. Den är realism.²⁵ Detta var i korthet Ingvar Hectors kristendomssyn. Ordet ”Kyrka” finns ännu inte 1934. Ännu märks föga av det som skulle bli den kyrkliga förnyelsens kännetecken, den sakramentala fromheten. I minnesalbumen återkommer emellertid Gunnar Rosendals artiklar gång på gång. 30 oktober 1934 skriver han i Sydsvenska Dagbladet om Berneuchenrörelsens samling i Ratzeburg. Han refererar Wilhelm Stählin's föredrag *Protestantismens undergång*. Stählin yttrade där: ”Ty kyrkan är en konkret verklighet, ej blott en tanke, en idé, en lära. Kyrkan kommer från Gud själv, från himmelen genom Kristus, men den är en verklighet, synlig i denna världen. Därför hava vi den uppgiften i denna tid: Att låta kyrkan just som en kärlekens brödragemenskap bliva synlig och märkbar för envar.”²⁶ Gunnar Rosendal kommenterar: ”Det kändes som om vi bevittnat återuppbyggandet av ett altare på denna plats, som om vi hade sett en bild av Kristus i all hans härlighet och kraft på dess gamla plats.”

Från år 1935 finns några formuleringar av Ingvar Hector, som bidrar till hans andliga profil. Han recenserade då Dick Helanders andaktsbok *Vid nådens källor* och skrev: ”Där linjerna mötas, i korset, slår kristendomens hjärta ... På denna

22 Minnesbilder – Album I.

23 Barnekow a.a. s. 231 f.

24 Sydsvenska Dagbladet 29/2 och 1/3 1932. Minnesbilder – Album I.

25 Minnesbilder – Album I.

26 Ibid.

hjärtpunkt måste all u p p b y g g e l s e av det kristna livet sätta in. 'Uppbyggelse' är i vårt Nya testamente liktydigt med u p p – b y g g a n d e. Det gäller att b y g g a u p p det kristna livet, lägga sten till sten, timra, hamra, fila."²⁷ Det är inte svårt att i dessa ord se ansatsen till den kyrkliga förnyelsens själavård.

Lunds Kristliga Studentförbund var liksom Hälsingkrona teologgrupp de fält, där Ingvar Hector verkade under dessa år. Stämningen var snarast ungyrklig. I Studentförbundets Föredragsbyrå 1934–1935 medverkade Ingvar Hector med en föreläsning med titeln *Kristendomens trots*.²⁸ 1937 blev Ingvar Hector ordförande i Lunds KFUM. När han lämnade uppdraget två år senare, skrev Josef Hartler: "Sällan har väl någon gått in i arbetet för KFUM med större hänförelse och bättre utrustning än vad pastor Ingvar Hector gjorde hösten 1937. Och det är inte många som i vardagens gärning förmått hålla elden brinnande som han gjort det." Därmed fångade Josef Hartler något väsentligt hos Ingvar Hector, men KFUM var uppenbarligen inte hans väg.

Det första tecknet på ett personligt möte med högkyrkligheten kommer samma år som Ingvar Hector blev ordförande i KFUM. I början av oktober 1937 besökte han Fader Gunnar i Osby. Hans intryck speglas i ett brev 6/10: "Under vår samvaro tänkte jag flera gånger på en karaktäristik av Mäster Olof, som Du format i 'Rätte lärare' III s. 206."²⁹ På den angivna sidan står att läsa: "Mäster Olof hade något ungt, svenskt, gnistrande och magnetiskt tilldragande, som man ej förgäter."³⁰ Ingvar Hector fortsätter sitt brev: "Det är en välsignelse att träffa människor utan pansar omkring hjärtat – som verkligen både kunna och vilja gå rakt in i ens eget liv. Jag tror att för varje gång en kristen människa träffar en annan kristen, som i ord och gärning öppnar sig för henne, så att verklig broderlig gemenskap uppstår, blir det en spricka i själviskhetens bergmassiv, som pressar vår tid."³¹ Den broderliga, öppna gemenskapen, fjärran från all förställning, är en viktig aspekt av den kyrkliga förnyelsens genombrott. Fader Gunnar uppfattade omedelbart Ingvar Hectors potential. Efter en föredragsresa i Strängnäs stift i oktober 1937 berättar han i ett brev om denna och slutar med orden: "Ack att du vore färdig med alla examina och stode vid min sida bland alla bröderna i arbetet."³²

1935 utkom Gunnar Rosendals epokgörande bok *Kyrklig förnyelse*. Då fanns redan *Den svenska tidegården* av Arthur Adell och Knut Peters. Inspirationen från Fader Gunnar var en avgörande faktor för den bönegrupp, som började med den dagliga sexten i Lunds domkyrka. Ingvar Hector tillhörde nu den kyrkliga förnyelsen helt och fullt. Han var en av de bedjande bröderna vid tidebönen i Lunds domkyrka. Bland dem fanns Bengt Strömberg, Lechard Johannesson, Ragnar Ek-

27 15 april 1935. Minnesbilder – Album III.

28 Minnesbilder – Album I.

29 Brev från Ingvar Hector till Gunnar Rosendal s. 2; i Lunds universitetsbibliotek, kopia i Ingvar Hectors arkiv.

30 Gunnar Rosendal: Mäster Olof och Ärkebiskop Lars, Osby 1936, s. 206.

31 Ingvar Hector a.a. s. 2.

32 Minnesbilder – Album II.

ström, Harald Andersson och Kjell Barnekow. Senare tillkom Olle Herrlin.³³ I denna grupp bildades S:t Laurentiistiftelsen 1937.³⁴ Syftet var att bygga ett kristet studenthem. I december 1937 inbjöd Ingvar Hector bönegruppen kring sexten till en stilla dag med mässa och tidebön i Landskrona.³⁵ 14 februari 1938 ordnade Ingvar Hector en stilla dag i Malmö S:t Petri. Temat för dagen var hämtat från Augustinus: ”Credamus, fratres: quantum quisque amat Ecclesiam Christi, tantum habet Spiritum sanctum.”³⁶ Dagens tema är ett kraftfullt uttryck för den kyrkliga förnyelsens återupptäckt av Kyrkan som Kristi kropp. Föredragshållare var den nye kyrkoherden i Landskrona, Gunnar Herrlin, som tillhörde Sodalitium Confessionis Apostolicae, det högkyrkliga brödraskapet i Lunds stift. Hans ämne var Dopet som pånyttfödelse.

En stor dag för Ingvar Hector blev återinvigningen av S:t Ibbs kyrka 4 juni 1938. Han var då sekreterare i restaureringskommittén, ett uppdrag han övertagit efter sin far.³⁷ Arkitekt var Erik Lundberg, som också genomförde återuppbyggnaden av Gamla Hjelmseyds kyrka och nu vilar på dess kyrkogård.

Minnesalbumet innehåller även programmet för de stilla dagar, som S:t Laurentiistiftelsen höll på Hven i S:t Ibbs kyrka 14–16 augusti 1939. Mottot för dagarna var 1 Kor. 12:13: ”I en och samme Ande äro vi alla döpta till att utgöra en och samma kropp.”³⁸ Kjell Barnekow har beskrivit hur han minns Ingvar Hector från detta sammanhang: ”Ingvar Hector var den ibland oss som var den mest viljebetonade och handlingskraftige ... Han var en sangviniker men hade också ett koleriskt drag. Han var en sällsynt dynamisk människa med outtömlig energi. Att råka Ingvar var som att få ett renande och uppfriskande andligt bad. Hans vitalitet, hans optimistiska framtidssyn, hans fasta tro och hans energi, som tycktes kunna övervinna alla hinder, var en ovärderlig kraftinjektion i vår krets.”³⁹ Det var denna krets, som kom att bli fröet till såväl S:t Laurentiistiftelsen som Hjelmseydsstiftelsen. Den kyrka, som hans far hade varit med om att rädda, fick nu under några dagar år 1939 bli ett andligt hem för den unga högkyrkligheten och dess upptäckt av Kyrkan som Kristi kropp. Inge Löfström minns Ingvar Hector från denna tid. De brukade mötas vid morgonbönen i Malmö S:t Petri, där Albert Lysander då var kyrkoherde. Inge Löfström skriver om Ingvar Hector: ”Han var alltid klädd i prästdräkt. Till sitt sätt var han snabb, talför, alltid glad. Vi, särskilt jag lärde mig mycket av honom, framförallt av hans optimism och hans tro på kyrkans förnyelse.”⁴⁰

33 Kjell Barnekow a.a. s. 226–230. Strömberg a.a. s. 67 f.

34 Strömberg a.a. s. 68 f.

35 Minnesbilder – Album III.

36 Låt oss tro detta, mina bröder: så mycket som någon älskar Kristi Kyrka, så mycket har han den helige Ande.” Minnesbilder – Album III.

37 Minnesbilder – Album III.

38 Texter vid gudstjänsterna: Kol. 1: 1–23, Kol. 1: 24–2: 23, Kol. 3: 1–17, Kol. 3:18–4:18, 1 Joh. 1, 1 Joh. 2, 1 Joh. 3, 1 Joh. 4, 1 Joh. 5. Minnesbilder – Album II.

39 Barnekow a.a. s. 228.

40 Brev till Chr. Braw 12 jan. 2008; i Ingvar Hectors arkiv.

1939 var inte bara det år Ingvar Hector lämnade ledningen för KFUM i Lund och deltog i S:t Laurentiistiftelsens stilla dagar i S:t Ibb. 8 april samma år intervjuades han i Kristeligt Dagblad med anledning av sina studier i Köpenhamn. De syftade fram emot en licentiatavhandling om den apostoliska trosbekännelsen⁴¹, en plan som inte fullföljdes. Han beskriver i intervjun den kyrkliga förnyelsen som en besinning på det fulltoniga, oavkortade evangeliet.⁴² Det var också sommaren 1939, som han fullbordade sin översättning och kommentar av Novatianus skrift om Tre-enigheten. Uppsatsen är tillägnad fästmön Brita, ”min trogna hjälparinna”⁴³

Hösten 1939 utbröt andra världskriget. För Ingvar Hectors del innebar det lång beredskapstjänstgöring. Minnesalbumen talar om prästtjänst i olika församlingar, bl.a. Malmö S:t Johannes⁴⁴ under perioderna däremellan. Under tiden i Malmö var Ingvar Hector regelbunden deltagare vid morgonbönen i S:t Petri. Olle Nivenius skriver i ett brev 1977: ”Ju äldre jag blir, dess starkare känner jag hur mycket de åren betydde, inte minst Brita och Du. Morgonbönerna i S:t Petri, någon gång middagsbönen i S:t Johannes, ’reformationskaffet’ tillsammans med Albert Lysander, många samtal om väsentliga ting, din stilla och kloka handledning, gästfriheten i ert hem.”⁴⁵ I ett brev till Fader Gunnar berättar Ingvar Hector om middagsbönen – sexten – i S:t Johannes, där de tre prästerna och deras hustrur var dagliga deltagare tillsammans med ett antal gamla och unga.⁴⁶

Äktenskap, familj och församling tar under 1940-talet allt större plats i livet och i minnesalbumen. Ingvar Hector blev präst i Ystads S:ta Maria (1944–1946). Om inriktningen av hans konfirmandundervisning vittnar en hälsning från en tidigare konfirmand där. I hennes Bibel hade Ingvar Hector skrivit apostelns ord: ”Bevara genom den helige Ande, vilken bor i oss, det goda som har blivit dig betrott.” (2 Tim. 1:14)⁴⁷ En annan konfirmand berättar om tidebön och om hur fotograferingen inför konfirmationen fick ske utomhus, en markering av kyrkorummets

Britta Hector född Melén.

41 Minnesbilder – Album II.

42 Ibid.

43 Manuskriptet finns hos Carin Axén, Uråsa.

44 Tjänsten i S:t Johannes fick han med kort varsel lämna, sedan han för en socialdemokratisk kyrkvärd förklarar att denne borde delta i gudstjänsten. Ove Theander, muntligt.

45 Brev till Ingvar Hector 13 november 1977; i Ingvar Hectors arkiv.

46 Brev till Gunnar Rosendal 6.11.1939; i Lunds universitetsbibliotek, kopia i Ingvar Hectors arkiv.

47 Kort från Brita Hansson, Ystad, 14.3.1990; i Ingvar Hectors arkiv.

helighet. Ingvar Hector besökte personligen alla 48 konfirmandfamiljerna.⁴⁸ Ingvar Hector har berättat om ett kontraktskonvent i Ystad, dit han lyckats få Fader Gunnar inbjuden. Prästerna mötte upp, samt och synnerligen civila, några i slips, andra i fluga. Fader Gunnar började sitt föredrag med att säga: ”När man ser ut över denna skara, kan man undra om det är en samling av präster eller av medlemmar i Svenska Kreaturshandlarförbundet.” Det var ingen bra början. Kontraktsposten blev så arg, att han vägrade att betala resan.⁴⁹ Händelsen ger också en liten aning om det som var idealet för många av dem: den civile ämbetsmannaprästen. En av dem, som var närvarande den gången, hade t.o.m. kyrkoböckerna med sig vid sin dödsbädd.⁵⁰

Det teologiska materialet i minnesalbumen blir nu sparsammare. Ingvar Hector deltog under denna tid i Lunds stifts ungdomsarbete. Han ordnade bl.a. tillsammans med Inge Löfström ungdomsdagar i Hästveda 12–13 januari 1945. Ämnet var Aktiv kyrkogång. Under dagarna bads tidegård. Priset för deltagande var 5:-. Ungdomarna skulle ta med sig lakan, filt, kudde, ½–1 hg socker samt ransoneringskort.⁵¹ I augusti 1945 ledde Ingvar Hector kyrkliga ungdomsdagar i Ystad. Inge Löfström skriver: ”Jag minns bara stämningen av glad ungdomlig uppslutning kring anföranden, bibelsamtal och nattvardsfirande.”⁵² Det som Ingvar Hector förde fram vid dessa ungdomsdagar har sedan fått bilda stommen i hans bok Kyrkvägen.

2. Det stora äventyret – Hjelmserysdstiftelsen

På nyåret 1947 började det största äventyret i Ingvar Hectors liv – Hjelmserysdstiftelsen. Kjell Barnekow skriver: ”Ingen kan föreställa sig vilka hinder han med sin viljekraft, offervilja och entusiasm förmådde övervinna när det gällde att skapa och vidmakthålla den.”⁵³ I de återkommande rapporterna i *Rundbrev om kyrklig förnyelse* och tidskriften *Kyrklig förnyelse* framträder Ingvar Hectors vision. Hjelmserysdstiftelsen är ett modellbygge, ett tecken.⁵⁴ Det finns också hos Ingvar Hector en diakonal vision. Han ville skapa en läkande, hjälpande miljö, där gudstjänstlivet utgjorde en väsentlig del.⁵⁵ I sina minnesanteckningar ger Sven O. Berglund en bild av Ingvar Hector under denna tid: ”Han kunde allt, icke minst med Eva Spångbergs hjälp. F. Ingvar byggde om, ofta med egna händer. Han ordnade med hantverkare till billiga priser. Han var fenomenal på inredning. Han fick med sig folk och kunde tigga. Han levde på noll och intet, men hade ändå råd att betala

48 Brev från Lilian Lundh 2008 (utan datum); i Ingvar Hectors arkiv, Hjelmserysdstiftelsen.

49 Ingvar Hector, muntligt.

50 Ingvar Hector, muntligt.

51 Minnesbilder – Album IV.

52 Brev till Chr. Braw 12/1 2008.

53 D.v.s. Hjelmserysdstiftelsen. Barnekow a.a. s. 228.

54 Ingvar Hector: Våra stiftelser, deras syfte och framtid, i: Gratia Dei, utg. av Christian Braw, Malmö 1972, s. 92.

55 Ingvar Hector: Hälsning från Hjelmserysdstiftelsen; i: tidskriften Kyrklig förnyelse II, 1962, s. 100.